

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
(druhý senát)
9. září 2015

Věc F-28/14

Stéphane De Loecker
v.
Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

„Veřejná služba — Zaměstnanci ESVČ — Dočasný zaměstnanec — Vedoucí zastoupení ve třetí zemi — Ztráta důvěry — Převedení do sídla ESVČ — Předčasné ukončení pracovní smlouvy — Výpovědní doba — Odůvodnění rozhodnutí — Článek 26 služebního řádu — Právo se v řízení účinně bránit — Právo být vyslechnut“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, kterou se S. De Loecker domáhá zrušení rozhodnutí Vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoká představitelka“) ze dne 20. prosince 2013 o ukončení žalobcovy smlouvy dočasného zaměstnance s účinností od 31. března 2014, zrušení rozhodnutí vysoké představitelky, kterým jej odmítla vyslechnout v souvislosti se stížností na obtěžování, kterou podal na vrchního ředitele Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ), rozhodnutí, jímž byla zamítnuta jeho žádost o jmenování externího vyšetřovatele na velmi vysoké úrovni, který by posoudil tuto stížnost na obtěžování, a rozhodnutí nakládat s uvedenou stížností jako s žádostí k projednání příslušnými útvary Evropské komise, jakož i provedení důkazů.

Rozhodnutí: Žaloba se zamítá. Stéphane De Loecker ponese vlastní náklady řízení a nahradí veškeré náklady vynaložené Evropskou službou pro vnější činnost.

Shrnutí

*1. Žaloby úředníků — Dočasní zaměstnanci — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Pojem — Odmítnutí schůzky s dotčenou osobou za účelem podání informací o konkrétních důvodech pro její převedení — Rozhodnutí o převedení, které již bylo předmětem žaloby na neplatnost — Vyloučení
(Služební řád, čl. 90 odst. 2 a čl. 91 odst. 1)*

*2. Úředníci — Rozhodnutí dotýkající se služebního poměru úředníka — Zohlednění skutečností neuvedených v osobním spise, avšak oznámených dotčené osobě — Legalita — Podmínky
(Služební řád, článek 26 a čl. 90 odst. 1; pracovní řád ostatních zaměstnanců, článek 11)*

3. Úředníci — Osobní spis — Písemnosti, které musí obsahovat — Rozhodnutí dotýkající se služebního poměru úředníka — Pojem — Zpráva z administrativního šetření — Vyloučení — Zpráva z hodnotící mise poukazující na závažné nedostatky na straně úředníka — Zahrnutí [Služební řád, čl. 26 první pododstavec písm. a), a příloha IX, čl. 2 odst. 2]

4. Úředníci — Dočasní zaměstnanci — Ukončení smlouvy na dobu určitou — Povinnost přijmout rozhodnutí poté, co se k němu dotýčný mohl vyjádřit — Rozsah — Porušení — Důsledky [Listina základních práv Evropské unie, čl. 41 odst. 2 písm. a); pracovní řád ostatních zaměstnanců, čl. 47 písm. b) bod ii)]

1. Pouze opatření, která mají závazné právní účinky, jež mohou ovlivnit zájmy žalobce tím, že významným způsobem mění jeho právní situaci, představují akty nepříznivě zasahující do právního postavení, a proto napadnutelné akty.

Odmítnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv vyslechnout smluvního zaměstnance, který se dožaduje schůzky, aby získal informace o konkrétních důvodech pro jeho převedení z místa, na které byl přijat, na jiné místo, není aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení, pokud již bylo rozhodnutí o převedení předmětem žaloby na neplatnost u unijního soudu.

Takové odmítnutí totiž pouze navazuje na rozhodnutí o převedení dotčené osoby a je pouze ochranným opatřením, kterým se zachovává platnost uvedeného rozhodnutí v kontextu žaloby na neplatnost podané vůči onomu rozhodnutí.

(viz body 46 až 48)

Odkazy:

Soud prvního stupně: usnesení ze dne 13. července 2004, Comunidad Autónoma de Andalucía v. Komise, T-29/03, EU:T:2004:235, bod 29, a rozsudek ze dne 4. října 2006, Tillack v. Komise, T-193/04, EU:T:2006:292, bod 67

Tribunál Evropské unie: rozsudek ze dne 20. května 2010, Komise v. Violetti a další, T-261/09 P, EU:T:2010:215, bod 46

Soud pro veřejnou službu: rozsudek ze dne 26. února 2013, Labiri v. EHSV, F-124/10, EU:F:2013:21, bod 42

2. Cílem čl. 26 prvního pododstavce služebního řádu, použitelného na dočasné zaměstnance na základě článku 11 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, je zaručit úředníkům a zaměstnancům právo se v řízení účinně bránit tím, že neumožňuje, aby se rozhodnutí přijatá orgánem oprávněným uzavírat pracovní smlouvy a dotýkající se jejich administrativního postavení a služebního postupu nezakládala na skutečnostech týkajících se jejich způsobilosti, výkonnosti nebo chování, které nejsou uvedeny v jejich osobním spise. Z toho plyne, že rozhodnutí, které se zakládá na takových faktických skutečnostech, je v rozporu se zárukami podle služebního řádu a musí být zrušeno jako rozhodnutí, které bylo přijato v řízení stíženém protiprávností.

Porušení článku 26 prvního pododstavce písm. a) služebního řádu však vede ke zrušení aktu pouze tehdy, pokud se prokáže, že dotčené písemnosti mohly mít rozhodující vliv na předmětný akt. Pouhá skutečnost, že takové písemnosti nebyly do osobního spisu úředníka založeny, nemůže odůvodnit zrušení rozhodnutí, kterým je zasahováno do právního postavení, pokud s nimi byla dotýčná osoba skutečně seznámena. Z článku 26 druhého pododstavce služebního řádu totiž vyplývá, že nemožnost dovolávat se písemností týkajících se služebního poměru platí pouze pro písemnosti, se kterými úředník nebyl předtím seznámen. Netýká se písemností, které – ač s nimi byl seznámen – nebyly ještě založeny do jeho osobního spisu. Nezaloží-li orgán takové písemnosti do osobního spisu úředníka, může tento úředník podat žádost v tomto smyslu podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu a v případě

odmítnutí jeho žádosti může podat administrativní stížnost. Orgánu však nemůže být v žádném případě bráněno přijmout rozhodnutí v zájmu služby na základě písemností, se kterými byla dotyčná osoba předtím seznámena, pouze z toho důvodu, že nebyly založeny do jejího osobního spisu.

(viz body 74 a 84)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek ze dne 12. listopadu 1996, Ojha v. Komise, C-294/95 P, EU:C:1996:434, bod 68

Soud pro veřejnou službu: rozsudek ze dne 28. června 2007, Bianchi v. ETF, F-38/06, EU:F:2007:117, bod 45

3. Článek 26 první pododstavec písm. a) služebního řádu administrativě výslovně neukládá povinnost založit do osobního spisu každý dokument, který se jakkoli týká úředníka. Rozlišuje tedy na jedné straně „písemnosti“, které se musí nacházet v osobním spise pouze v případě, že se týkají služebního poměru dotyčného úředníka, a „zprávy“, které tam musí být založeny pouze tehdy, pokud se týkají jeho způsobilosti, výkonnosti a chování, a na druhé straně jakékoli jiné dokumenty týkající se dotyčného úředníka. Článek 26 první odstavec písm. a) služebního řádu, který hovoří o výše zmíněných zprávách, tak odkazuje na formální dokumenty úředního významu, jejichž předmětem je způsobilost, výkonnost a chování úředníků.

Článek 26 služebního řádu však nezakazuje orgánu, aby zahájil šetření a pro tento účel vytvořil spis, přičemž jedinými písemnostmi týkajícími se tohoto šetření, které musí být založeny do spisu úředníka, jsou případná rozhodnutí o uložení postihu přijatá na základě tohoto spisu.

V tomto ohledu z článku 26 služebního řádu nevyplývá, že by administrativa musela založit zprávu o administrativním šetření týkajícím se úředníka do jeho osobního spisu poté, co došlo k jejímu oznámení. Na základě čl. 2 odst. 2 přílohy IX služebního řádu má administrativa po skončení šetření povinnost informovat dotčenou osobu o závěrech učiněných ve zprávě z šetření, avšak pouze na její žádost a s tím, že jí poskytne všechny dokumenty, které se přímo týkají skutečností, jež jsou jí vytýkány, přičemž musí být chráněny legitimní zájmy třetích osob.

S písemností, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí zasahující nepříznivě do právního postavení dotyčného úředníka, musí být tento úředník v zásadě seznámen, a následně musí být tato písemnost založena do jeho osobního spisu. Třebaže není zprávou o způsobilosti, výkonnosti ani chování dotyčného úředníka ve smyslu článku 26 služebního řádu, je toto seznámení a založení do osobního spisu nutné v případě zprávy z hodnotící mise, která poukazuje na závažné nedostatky na straně dotyčného úředníka, neboť tato zpráva může mít rozhodující vliv na rozhodnutí o tom, zda ukončit či neukončit pracovní smlouvu.

(viz body 75, 77, 78 a 83)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek ze dne 12. listopadu 1996, Ojha v. Komise, EU:C:1996:434, bod 67

Soud prvního stupně: rozsudky ze dne 2. dubna 1998, Apostolidis v. Soudní dvůr, T-86/97, EU:T:1998:71, bod 36; ze dne 20. září 2001, Recalde Langarica v. Komise, T-344/99, EU:T:2001:237, bod 66, a ze dne 5. října 2009, de Brito Sequeira Carvalho v. Komise a Komise v. de Brito Sequeira Carvalho, T-40/07 P a T-62/07 P, EU:T:2009:382, bod 96

Soud pro veřejnou službu: rozsudky ze dne 13. listopadu 2014, De Loecker v. ESVĚ, F-78/13, EU:F:2014:246, bod 50, a ze dne 15. dubna 2015, Pipiliagkas v. Komise, F-96/13, EU:F:2015:29, bod 48

4. Podle Āl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie má každý právo být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout. Toto právo musí být dále respektováno i v případě, že použitelná právní úprava takovou formalitu výslovně nestanoví. Právo být vyslechnut zaručuje každému možnost účelným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko v průběhu správního řízení před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů.

Rozhodnutí o ukončení smlouvy smluvního zaměstnance na základě Āl. 47 písm. b) bod ii) pracovního řádu ostatních zaměstnanců je v tomto ohledu individuálním opatřením, které se smluvního zaměstnance nepříznivě dotýká. Dotyčná osoba musí být vyslechnuta před přijetím takového rozhodnutí, i když uvedené ustanovení takové právo výslovně nestanoví.

Pravidlo, podle kterého musí být osobě, již je určeno rozhodnutí nepříznivě zasahující do jejího právního postavení, umožněno uplatnit námitky před jeho přijetím, má totiž dotyčnému orgánu umožnit, aby užitečně zohlednil všechny rozhodné skutečnosti. Za účelem zajištění účinné ochrany danému adresátovi je smyslem tohoto pravidla, aby tento adresát mohl opravit chybu nebo uplatnit takové skutečnosti týkající se jeho osobní situace, jež mohou ovlivnit, zda rozhodnutí bude či nebude přijato nebo zda bude mít takový či jiný obsah.

Aby však porušení práva být vyslechnut mohlo vést ke zrušení rozhodnutí, je navíc nezbytné zkoumat, zda by v případě neexistence této vady mohlo vést řízení k jinému výsledku.

Pokud bylo rozhodnutí o propuštění přijato, aniž byl dotyčný vyslechnut, a pokud by takové vyslechnutí před přijetím uvedeného rozhodnutí, jak vyplývá z okolností této věci, nepřesvědčilo orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv k tomu, aby dotyčnou osobu nepropustil před vypršením její smlouvy, není namístě rozhodnutí o propuštění rušit. To platí zejména v případě, že dotyčná osoba, která byla přijata k výkonu řídicích a vedoucích funkcí jakožto vedoucí zastoupení Evropské unie, závažně pochybila při řízení tohoto zastoupení, což vedlo ke ztrátě důvěry orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv v její schopnost řídit zastoupení, a že tato osoba byla před přijetím rozhodnutí o propuštění vyslechnuta stran pochybení, kterých se dopustila jako vedoucí zastoupení.

Za takových okolností nemůže sahat povinnost náležité péče, kterou má orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv ve vztahu k dotčené osobě, tak daleko, že by tento orgán musel tuto osobu ponechat ve funkci až do vypršení její smlouvy, jestliže se – i v případě, že by dotyčnou osobu vyslechl před přijetím rozhodnutí o propuštění – rozhodl ji v každém případě propustit před vypršením její smlouvy.

(viz body 122 až 124, 127, 128 a 133)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudky ze dne 18. prosince 2008, *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, bod 49; ze dne 1. října 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada*, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 83, a ze dne 3. července 2014, *Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, body 39 a 79

Soud pro veřejnou službu: rozsudky ze dne 12. prosince 2013, *CH v. Parlament*, F-129/12, EU:F:2013:203, body 34 a 38; ze dne 14. května 2014, *Delcroix v. ESVĀ*, F-11/13, EU:F:2014:91, bod 42; ze dne 10. září 2014, *Tzikas v. ERA*, F-120/13, EU:F:2014:197, bod 46, a ze dne 17. září 2014, *Wahlström v. Frontex*, F-117/13, EU:F:2014:215, bod 28